

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Servii Amicus Fidelis Usque Ad Mortem

Bouchy, Philippe

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. II. Sæpè de morte ante mortem meditandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54799)

§ II.

*Sepè de morte antè mortem me-
ditandum.*

Videtur optimo Dei naturæque consilio factum esse, ut homo, quotidie, velit nolit, quodammodo cogatur mortis suæ meminisse, cujus imaginem ante se continenter expressam habet. Dicamabo, mi homo, quid est somnus, cui quotidie libenter juxta ac liberaliter indulges? nōne imago mortis? cave ne ges, ne tibi stulti nomen accersas: quid lectus, ubi, quasi in tumulo absconderis? nōne imago tui sepulchri? quid stragula, quibus, cadaveris instar, obvolveris? nōne prænuncia sunt linteoli tui feralis?

a *Accedat ergo homo & cor altum,*
& quod ruditer natura præfigurat,
altiori mentis indagine perscrute-
tur. b *Sedebit solitarius,* inquit Pro:
a Ps. 61 b *Thren 3.* phet

pheta & elevabit super se. Non aberit pretium operæ: nam si fabricando fabri fimus, hoc, ut spero meditando sæpè de morte consequemur, ut, ut cum seridò obeunda advenerit, peritè magis ac salutariter obeatur. *Semper morere*, inquebat ille, *ut mortuus semper vivas*. Faciebat id D. Paulus, unde ad Corinthios: a *Quotidie morior*.

Et nos, quibus incumbit semel duntaxat reapse mori, moriamur sæpius, imaginatione, id est mortem nobis quasi præsentem constituamus; & quomodo excipienda obeundaque sit, sedula mentis cogitatione pertractemus. Indignabatur olim Hieronymus, undique magistratos accersiri, à quibus, omnes ferè artes addiscerentur, doctrinam verò Christianam, ita passim ab omnibus negligi. ut de magistris consulendis ne cogitaretur quidem. Idem queri possit de neglectu Artis bene moriendi, & hinc ille lacryma; idè scilicet, tam invisà mors, a I. Cor. 15. K 3 tam

ramque terribilis existimatur; haud dubiè futura gratior, aut saltem minus terribilis, si frequenti meditatione magis familiarem illam nobis faceremus.

Haud difficulter artem illam exercemus, cujus experimentis crebrioribus habitum jam nobis comparavimus.

Concedunt in campum qui ad bravium adspirant, ibique equos suos fursum, deorsum, dextrorsum, sinistrorsum, quaquaversum, denique inflectunt, ac gyros mille conficiunt, ut, ubi in equestri palæstradiu multumque proluserint, auram tandem gemmam (quod est equestris decursionis præmium) facilius assequantur.

Ita solent & qui artis cujusvis specimen aliquod singulare edere statuant, non ante id faciunt, quam multis experimentis in tyrocinio, industriam suam magistro artis probaverint. Et nos, priusquam artis bene moriendi solemne documentum,

rum,

tum, & quasi professionem edamus (*periculosa plenum opus alee*) in præcedentibus experimentis, toto vitæ nostræ tyrocinio utiliter admodum exercemur; ita enim fiet ut bene morientium jus, ac prærogativam nanciscamur, inque eorum collegium ac ordinem, in cælum, inquam, Deo Agonotheta adlegamur.

Quid porrò restat, nisi ut mortuo sepultoque Epitaphium componatur.

